

POSTANOWIENIE

Dnia 4.01.2017r.

Sąd Okręgowy w S.Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant st. sekretarz sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S. – Dariusza Iwanowicza

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego K. S. (S.) s. J.** i M. z d. R., ur. dnia (...) w K., skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Okręgowego w W. z dnia 11.04.2011r., sygn. akt VIIIK 378/09 za czyn z art.286§1kk, art.294§1kk, art.272kk, art.270§1kk, art.310§1kk, art.310§2kk, na karę 5 lat pozbawienia wolności; Sądu Okręgowego w W. z dnia 13.08.2013r., sygn. akt VIIIK 31/13 za czyn z art.286§1kk, art.294§1kk, art.272kk, art.270§1kk, art.284§2kk, art.64§1kk, na karę 5 lat pozbawienia wolności;

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§2kk, art.79§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia skazanemu K. S. (S.) s. J.;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany K. S. złożył wniosek o udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia wskazując, iż przed osadzeniem w izolacji więziennej prowadził normalne życie rodzinne, nie nadużywał alkohol i zażywał środków odurzających. Dodał, że w czasie odbywania kary był wielokrotnie nagradzany, a po opuszczeniu zakładu karnego podejmie zatrudnienie jako doradca prawny i zamieszka z matką.

Uprawnienie do ubiegania się o takie zwolnienie, skazany nabył po odbyciu 2/3 części kary, tj. w dniu 7.11.2016r. Koniec kary przypada na dzień 07.05.2020r. Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady udzielania warunkowego zwolnienia określone są w przepisie art.77§1kk. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Ustalenie stosownej prognozy może nastąpić w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu. Nabycie uprawnień do ubiegania się o warunkowe zwolnienie nie jest wystarczające do uwzględnienia wniosku. Sąd penitencjarny podziela w tym zakresie stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 21.12.2014r. przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku sygn. II AKzw 2591/14.

Przy ustalaniu prognozy kryminologiczno-społecznej Sąd musi mieć na uwadze wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanego. Chcąc określić czy warunki i właściwości osobiste skazanego przemawiają za uwzględnieniem wniosku należy odwołać się do dowodu zawierającego stosowne informacje.

Z wywiadu środowiskowego wynika, że skazany na wolności wychowywał się w rodzinie pełnej, bez znamion dysfunkcji. Ukończył studia prawnicze i podjął działania zmierzające na ukończenia asesury notarialnej, której nie

dopełnił. Odbył też studia filozoficzne z tytułem magistra. Nadto, skazany nie sprawiał problemów wychowawczych w środowisku rodzinnym. Nie nadużywał alkoholu, nie był leczony psychiatrycznie.

Jak wynika z opinii sądowo-psychiatrycznej sporządzonej do sprawy 2 DS. 214/09/, u skazanego rozpoznano zaburzenia osobowości oraz uzależnienie od alkoholu a także przebyte zaburzenia nerwicowe.

Z opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia 29.01.2013r. wynika, że u skazanego rozpoznano osobowość o cechach nieprawidłowych, nadużywanie alkoholu i używanie marihuany w wywiadzie. Z powodu nawarstwiania się problemów życiowych u skazanego pojawiały się stany obniżonego nastroju i zmniejszonej aktywności. Z tego też względu, skazany od 2003 roku do 2005 roku podjął leczenie w Poradni Zdrowia Psychicznego w C. i zażywał lek przeciwdepresyjny. Nadto u skazanego występowały zaburzenia adaptacyjne związane z sytuacją życiowo-prawną. Również, jak wynika z opinii, skazany nadużywał alkoholu i nie dostrzegał skutków picia alkoholu w swoim życiu a zarazem podał, że m.in. nalóg alkoholowy był przyczyną rozpadu jego związku małżeńskiego.

Sporządzona w dniu 6.12.2016r. przez psychologa więziennego opinia potwierdza, że brak jest obecnie podstaw do prognozowania, że skazany w warunkach wolnościowych wykaże się dostatecznym poziomem samokontroli i właściwie wykorzysta warunkowe zwolnienie. W ocenie psychologa, skazany nie daje gwarancji przestrzegania porządku prawnego i nieagresywnego zachowania.

Zatem, właściwości i warunki osobiste skazanego, na tym etapie wykonania kary, nie przemawiają za uwzględnieniem wniosku o warunkowe zwolnienie.

Zachowanie skazanego w podczas odbywania kary pozbawienia wolności nie może być pominięte przy rozpoznawaniu wniosku o udzielenie warunkowego zwolnienia. Ocena postawy w warunkach izolacji jest ważna dla określenia prognozy kryminologicznej, bowiem pozwala na ustalenie czy wobec skazanego pod wpływem procesu resocjalizacji stwierdzić można ewolucję społecznie pożądaną postawy.

Z opinii Dyrektora ZK C. wynika, że skazany w czasie odbywania kary był 13 razy nagradzany, za przekazanie artykułów do gazety, dbanie o czystość celi mieszkalnej, wykonywanie pracy społecznej na rzecz radiowęzła. Otrzymał też jedną ulgę.

Jednak, mimo uzyskanych nagród postawy skazanego nie można ocenić jako wyróżniającą, bowiem popełnił przekroczenia za które 2 razy został ukarany dyscyplinarnie, za posiadanie telefonu komórkowego oraz udział w bójce. Popełnione przekroczenia dowodzą, że skazany nie potrafi w pełni zaakceptować norm i obowiązków jakim został poddany w związku z odbywaniem kary pozbawienia wolności.

W opinii Administracji wskazano, że skazany po uchyleniu wobec niego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, decyzją Komisji penitencjarnej z dnia 4.06.2013r. został zakwalifikowany do odbywania kary w zakładzie karnym typu półotwartego. Jednak, analiza akt potwierdziła że wobec skazanego zapadł nieprawomocny wyrok którym wymierzono mu karę pozbawienia wolności. Z tego powodu, w dniu 16.09.2013r. skierowano skazanego do dalszego odbywania kary w jednostce penitencjarnej typu zamkniętego.

Również, skazany dwukrotnie był uczestnikiem zdarzenia nadzwyczajnego. W 2013 roku podczas kontroli celi ujawniono telefon nomadyczny, zaś w 2014 roku ustalono, że skazany uderzył innego osadzonego w poczekalni kantyny ZK C.. Wobec przełożonych stara się być regulaminowy. Ze współosadzonymi układa właściwe relacje. Skazany brał udział w zajęciach edukacyjnych z zakresu problematyki uzależnień. Otrzymuje nagrody za zaangażowaniem w tworzenie gazetki więziennej. Uczy się języków obcych.

Wskazać trzeba, że zachowanie skazanego w toku odbywania kary pozbawienia wolności, jest zmienne z przewagą poprawnego, a w związku z tym wymaga dalszego oddziaływania wychowawczego które powinno być kontynuowane w izolacji więziennej.

Sąd nie może pominąć faktu iż skazany jest uczestnikiem podkultury więziennej. Z treści art.116a pkt 1 kkw wynika że skazanemu nie wolno uczestniczyć bez zgody lub wiedzy przełożonego w tego typu strukturze nieformalnej. Sąd penitencjarny podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Krakowie wyrażone w postanowieniach z dnia: 19.07.2006r. sygn. II AKz w 495/06 oraz 20.09.2006r. sygn. II AKz w 632/06 a także Sądu Apelacyjnego w Gdańsku zaprezentowane w postanowieniach z dnia: 22.07.2007r. sygn. II AKz w 983/07, 22.08.2007r. sygn. II AKz w 1080/07 i 8.07.2009r. sygn. II AKz w 877/09, z dnia 22.04.2013r. w sprawie II AKz w 789/13, z dnia 30.07.2014r. sygn. II AKz w 1435/14, z dnia 29.12.2014r. w sprawie II AKz w 2617/14, z dnia 17.10.2016r. sygn. II AKz w 1933/16, z dnia 11.10.2016r. sygn. II AKz w 1902/16, iż przynależność do podkultury więziennej już z samego założenia sprzeciwia się regulaminowi odbywania kary pozbawienia wolności a tym samym nie pozwala uznać zachowania za pozytywne i prognozuje dalszy negatywny stosunek do obowiązującego porządku prawnego.

Zauważyć należy, że fakt okresowo poprawnej postawy skazanego nie skłonił Administracji zakładu karnego do sprawdzenia jego w warunkach bez nadzoru ze strony funkcjonariuszy Służby Więziennej, czyli w systemie przepustkowym. To zaś oznacza, że Administracja zakładu karnego nie znalazła podstaw do zaufania skazanemu, do tego stopnia, aby umożliwić mu wykazanie iż podczas krótkiego pobytu na wolności jest w stanie funkcjonować prawidłowo, w szczególności przestrzegać zasad porządku prawnego.

W tym miejscu należy się odwołać do postanowienia z dnia 19.12.2006r. SA w Krakowie, w którym stwierdzono, że bez sprawdzenia zachowania skazanego poza zakładem karnym nie powinno mu udzielać się warunkowego zwolnienia z reszty kary. Podkreślić trzeba, że podobne stanowisko w zakresie konieczności sprawdzenia zachowania skazanego na wolności zajął Sąd Apelacyjny w Gdańsku w postanowieniach: z dnia 23.12.2014r. sygn. II AKz w 2550/14, z dnia 29.12.2014r. sygn. II AKz w 2617/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. II AKz w 2691/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. 2691/14, z dnia 9.03.2015r. sygn. II AKz w 407/15, z dnia 24.03.2015r. sygn. II AKz w 551/15, z dnia 14.04.2015r. sygn. II AKz w 723/15, z dnia 25.04.2016r. sygn. II AKz w 684/16 oraz z dnia 16.05.2016r. sygn. II AKz w 843/16).

Przechodząc do okoliczności popełnienia przez skazanego przestępstwa podnieść należy, że o tyle mają one znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popełnienia przez niego kolejnego przestępstwa (vide : postanowienia : z dnia 21.10.2004r. S.A. we Wrocławiu sygn. II AKz w 709/04, z dnia 14.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKz w 2908/13 oraz z dnia 20.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w II AKz w 38/14).

Z załączonych do akt osobowych odpisów wyroków wynika, że skazanemu przypisano popełnienie licznych przestępstw z art.286§1kk zw. z art.294§1kk, art.270§1kk w zw. z art.64§1kk, art.284§2kk i inne. Popełnienie wskazanych przestępstw dowodzi, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym, wręcz przeciwnie osobą powracającą na drogę przestępstwa.

Skazany w dniu 03.02.2011r. opuścił Areszt Śledczy W.-B. w związku z uchyleniem tymczasowego aresztowania w sprawie II KP 360/09 o czyn z art.286§1kk, art.294§1kk. Skazany kolejne przestępstwa popełniał w okresie 23-29 lutego 2012r., nie wcześniej niż w styczniu 2012r. a nie później niż 29 lutego 2012r., w dniu 27 stycznia 2012r. To oznacza, że do zmiany nagannej postawy nie skłonił skazanego nawet pobyt w warunkach izolacji więziennej.

Na marginesie wskazać trzeba, że wobec skazanego toczy się postępowanie karne prowadzone przez Sąd Rejonowy W. Ś.w sprawie XK 240/14.

W ocenie Sądu penitencjarnego okoliczności popełnienia przestępstw przy uwzględnieniu uprzedniej karalności oraz wniosków wynikających opinii sądowno-psychiatrycznej opinia psychologa więziennego przemawiają przeciwko

uwzględnieniu wniosku, bowiem wskazują na takie cechy jak skłonności do naruszania podstawowych zasad porządku prawnego, które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa.

Bezspornym jest, że skazany w warunkach izolacji zachowywał się także poprawnie. W ocenie Sądu nie można nadmiernie eksponować okresów poprawnego zachowania się skazanego w toku odbywania kary pozbawienia wolności. Nie można pomijać okresów nagannej postawy i okoliczności popełnienia przestępstwa.

Postawa skazanego z okresu pobytu w warunkach izolacji winna być oceniana w powiązaniu z właściwościami i warunkami osobistym skazanego oraz okolicznościami popełnionych przestępstw. Ta ocena nie pozwala na wysnucie wniosku że skazany ma na tyle ukształtowane właściwe postawy, iż mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jego resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należyście.

W tej sytuacji, wobec braku pozytywnej prognozy kryminologicznej, uznając wniosek za bezzasadny, postanowiono jak na wstępie.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art.1§2 kkw.